

Arrest

nr. 206 510 van 4 juli 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 14 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 1 februari 2016 en heeft zich vluchteling verklaard op 6 april 2016.

1.2. Op 16 januari 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger uit Pokhari Chauwri (Kavre district, Nepal). Eens afgestudeerd trok u naar Kathmandu waar u als schilder aan de slag ging. U keerde af en toe nog terug naar uw familie in uw dorp. Jullie leefden in armoede. Ten gevolge van de aardbeving op 25 april 2015 verslechterde jullie financiële situatie waardoor u in november 2015 Nepal verliet. U leende hiertoe geld van uw broer en zijn vrienden. U heeft hen nog niet terug betaald. U trok naar India vanwaar u aan de hand van een vals paspoort naar Turkije vloog om vervolgens via Griekenland naar België te reizen. Op 6 april 2016 vroeg u asiel in België. U weet niet wat te doen bij een terugkeer naar Nepal. Er is weinig werk en in België wil u wat bereiken. U sluit daarnaast niet uit problemen te krijgen met uw schuldeisers die uw zus soms vragen wanneer ze hun geld terugkrijgen. U bent in het bezit van de volgende documenten: een verwantschapsattest, een registratiebewijs van uw moeder als slachtoffer van de aardbeving en een attest van de lokale voorzitter van Pokhari Chauri waaruit blijkt dat uw ouderlijk huis vernield werd door de aardbeving.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft de aardbeving van 25 april 2015 moet, zonder afbreuk te doen aan de ernst van de situatie, opgemerkt worden dat deze gebeurtenis geen verband houdt met de criteria in artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch valt deze gebeurtenis onder het toepassingsgebied van de subsidiaire bescherming, ook niet mits een ruime interpretatie van de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat de bescherming van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet slechts toepassing vindt wanneer de vervolging of de ernstige schade uitgaat of veroorzaakt wordt door de actoren vernoemd in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet, volgt uit de omzetting van het gemeenschapsrecht in toepassing van artikel 78 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (artikel 6 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 en 2011/95/EU van 13 december 2011) en is in overeenstemming met de bepalingen van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Ook aangaande uw moeilijke financiële situatie in Nepal en uw stelling dat er weinig werk is in Nepal moet opgemerkt worden dat dergelijke aangelegenheden louter van economische aard zijn die evenmin onder het toepassingsgebied van de Geneefse conventie vallen, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Wat tot slot uw vrees betreft problemen te krijgen met uw schuldeisers (die u mogelijks kunnen vermoorden), moet allereerst opgemerkt worden dat u aanvankelijk expliciet verklaarde niemand te vrezen in Nepal (CGVS, p.6), waardoor uw vrees al sterk gerelativeerd dient te worden. Bovendien betreft uw vrees louter een vermoeden dat geenszins ondersteund wordt door enig objectief element. U stelt dat uw schuldeisers aan uw zus soms vragen wanneer ze hun geld zullen krijgen, maar verder dan dat brengt u geen concrete indicaties aan waaruit blijkt dat u concrete problemen dreigt te kennen met hen (CGVS, p.7). Aldus blijkt wat dit betreft geenszins dat u een vrees tot vervolging of ernstige schade dient te koesteren in geval van een terugkeer naar Nepal. Uw documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteit en het feit dat uw familie getroffen werd door de aardbeving staat immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In de ontwikkeling van zijn middelen voert verzoeker de schending aan van “*artikels 1 en 2 afdeling A*” van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 van het EVRM, van artikel 78 van het Handvest van de Europese Unie (hierna: Handvest) en stuurt er tevens op aan dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij als vluchteling dient te worden erkend, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden verleend. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat er in Nepal weinig werk is en sluit niet uit problemen te krijgen met zijn schuldeisers die zijn zus soms vragen wanneer ze hun geld terugkrijgen. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) de aardbeving van 25 april 2015 geen verband houdt met de criteria in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, noch valt deze gebeurtenis onder het toepassingsgebied van de subsidiaire bescherming; (ii) verzoekers moeilijke financiële situatie in Nepal en zijn stelling dat er weinig werk is in Nepal zijn aangelegenheden van louter economische aard en vallen evenmin onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag; (iii) verzoekers vrees problemen te krijgen met zijn schuldeisers kan evenmin overtuigen nu verzoeker aanvankelijk aangeeft in Nepal niemand te vrezen hetgeen zijn vrees reeds relateert en hij zijn vrees bovendien op een louter vermoeden stoelt, doch geenszins op objectieve elementen en (iv) de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn vluchtrelaas in positieve zin kunnen ombuigen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht dan wel dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger vermelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Waar verzoeker er nog op wijst dat Nepal in 2015 werd geteisterd door aardbevingen en de situatie in 2017 niet verbeterd is, zelfs nog schrijnender is geworden door zware overstromingen en de opbouw veel tijd en geld vergt maar de burgers geen hulp krijgen, merkt de Raad op dat verzoeker, om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, dient aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoeker in het verzoekschrift beschreven moeilijkheden in Nepal, meer bepaald de zware overstromingen met enorme schade en dodelijke slachtoffers, vertonen geen *nexus* met één van de voormelde vervolgingsgronden en kunnen bijgevolg niet aanzien worden als 'vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Ook verzoekers financiële situatie en zijn stelling dat er weinig werk is in Nepal vallen niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag nu het louter economische motieven betreffen. Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat verzoekers betoog in zijn verzoekschrift dat zijn familie op straat leeft zonder geld en zonder enige middelen, niet overeenstemt met zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd gedurende het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Daar gaf hij immers aan dat zijn moeder haar velden van rijst en maïs heeft, evenals groenten voor eigen gebruik en ook dat zijn broer over gronden beschikt (administratief dossier, stuk 7, p. 4). Bovendien geeft verzoeker aan dat hij een aanzienlijke som geld heeft geleend van de broer van zijn moeder en diens vriendin om naar België te kunnen reizen (administratief dossier, stuk 7, p. 7).

De Raad merkt op dat verzoeker in zijn verzoekschrift het motief ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat verzoekers vrees problemen te krijgen met zijn schuldeisers evenmin kan overtuigen nu verzoeker aanvankelijk aangeeft in Nepal niemand te vrezen hetgeen zijn vrees reeds relativeert en hij zijn vrees bovendien op een louter vermoeden stoelt, doch geenszins op objectieve elementen. Het motief dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijft aldus overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, de ingediende stukken niet in aanmerking neemt als begin van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad ontwaart evenwel noch in het administratief dossier, noch in het verzoekschrift andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Nepal actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER